

Ἡ μηχανὴ ἔχει σφυρίζει, τὰ στόματα σας
Ἄνοίγουνε μαῦρες τρύπες ἀπὸ φωνὲς γεμάτες.
Εἶδα δίχως ν' ἀκούσω. Ἄντιο! ἔχω νοήσει
Ποῦ ὑπάρχουν ἄγριες στιγμὲς!

Φίλοι μου, ἀντίο! Τὴν ὥρα ποὺ κυλάω
Τὸ σῶμα στριμωγμένο στὴ γωνιά,
Ἡ ψυχὴ μου, πολύκαιρα κοιτάζει κι' ἀπὸ μακρυνὰ
Τὸν ἀργόπορο γυρισμὸ σας μέσ' στὸ πλῆθος...

EN PASSANT

A.- FERDINAND HEROLD :

ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗ ΓΗΣ...

Πέφτει στὴ γῆς τὸ χιόνι,
Στὴ γῆς πέφτ' ἡ σκιά.

Ποῦνε τὰ ξερὰ τὰ φύλλα ;
Τὰ ξερὰ φύλλα ἔχουν πεθάνει,
Καὶ τώρα χιόνι πέφτει καὶ σκιά...

Μοιάζουνε κακοὺς ἀγγέλους ποὺ βαρῶνε
Τὰ σκουριασμένα πλῆχτρο' ἀπὰ στὶς πόρτες,
Ἄγγελους ποὺ μὲ πολυῶργα μαρτύρια μᾶς σκοτώνουν.

Καί, στὸν ὀρίζοντα, τὰ λυπημένα σούρνουνται νέφη...

Κλειστά, ἴδια τάφοι σκοτεινοὶ εἶνε τὰ σπίτια,
Καί, παντοῦ, χιόνι πέφτει καὶ σκιά.

CHEVALERIES SENTIMENTALES

GUSTAVE KAHN :

ΘΑ ΣΤΟΛΙΣΩ ΤΑ ΜΠΡΑΤΣΑ ΣΟΥ...

Τὰ μπράτσα σου θὰν τὰ στολίσω μὲ βραχιόλια,
μὲ περιδέραιο τὸ λαιμό σου,
τὰ χεῖλή σου μὲ τὰ δικά μου,

μὲ τὴ θέρμη μου θὲ νὰ σφραγίσω τ' ὄνειρό σου,
τὴν εὐθυμία σου θὰ δυναμώσω
μ' ὅλη μου τὴν ψυχὴ τὴ μεθυσμένη,

τὰ μαλλιά σου θὰν τὰ στεφανώσω
μὲ τοὺς ἀλλαλαγμοὺς ποὺ θὰ ξεκλέψω
στοὺς ξεπερασμένους τροβαδούρους.

Κι' ἀπὲ συχώρηση θὰ σοῦ γυρέψω
ποὺ τόσον ἄτελα ὕμνησα τὸ δῶρο
τῆς κυρίαρχης χάρης σου, τὸ μυρωδάτο,
καὶ τὴν καταδεξιὰ τῆς ρήγισας ἰμορφησίας σου.

DOMAINE DE FÉE